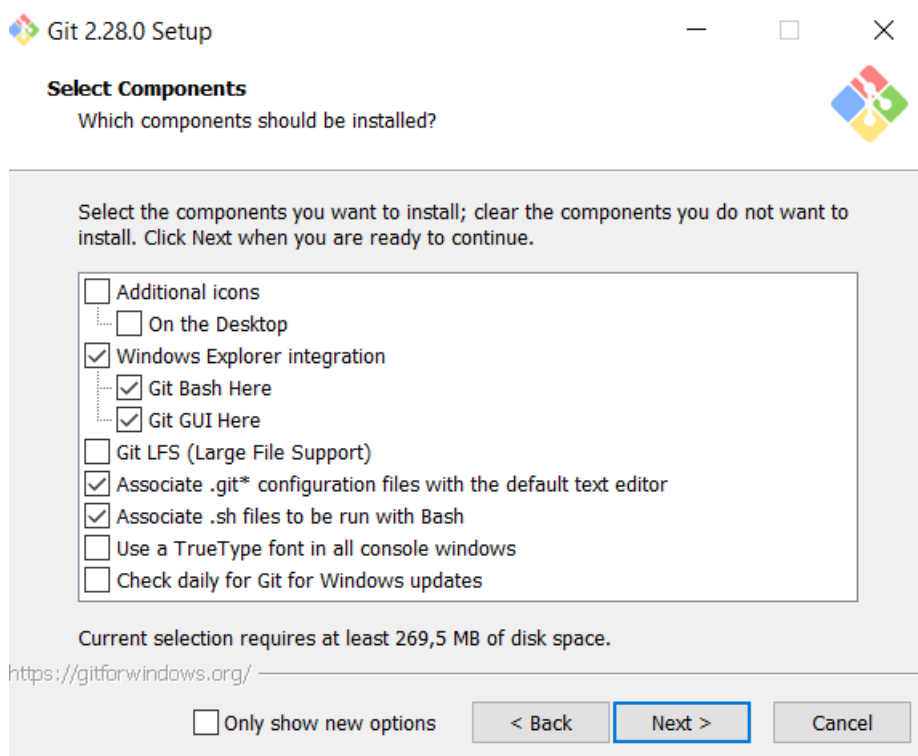

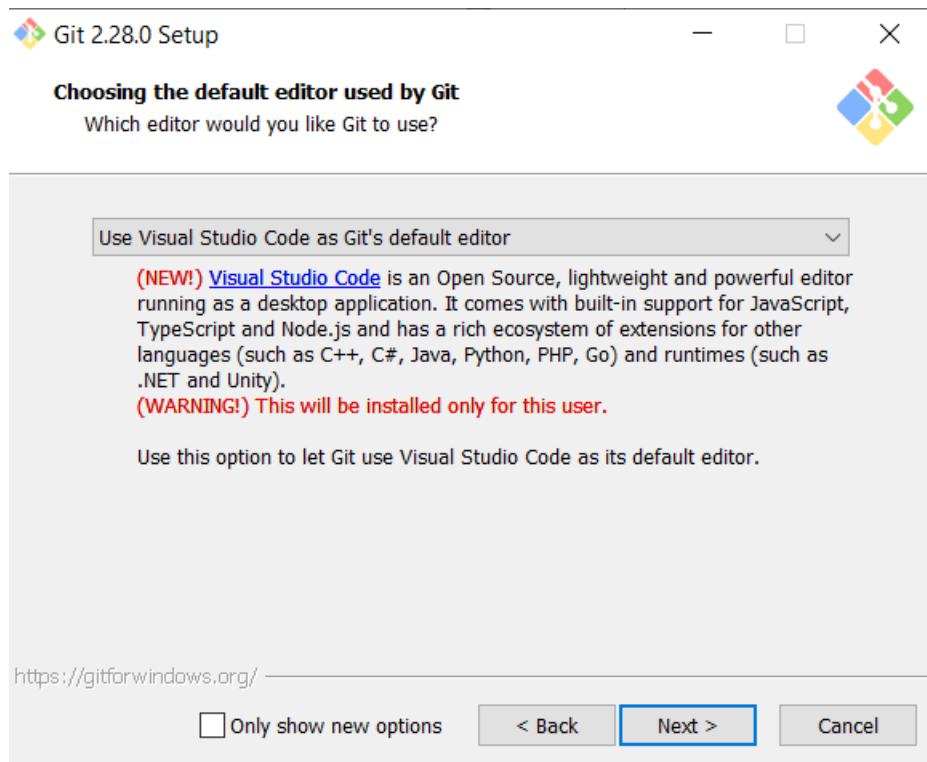
Praca z systemem kontroli wersji Git

1. Pobranie i instalacja systemu Git

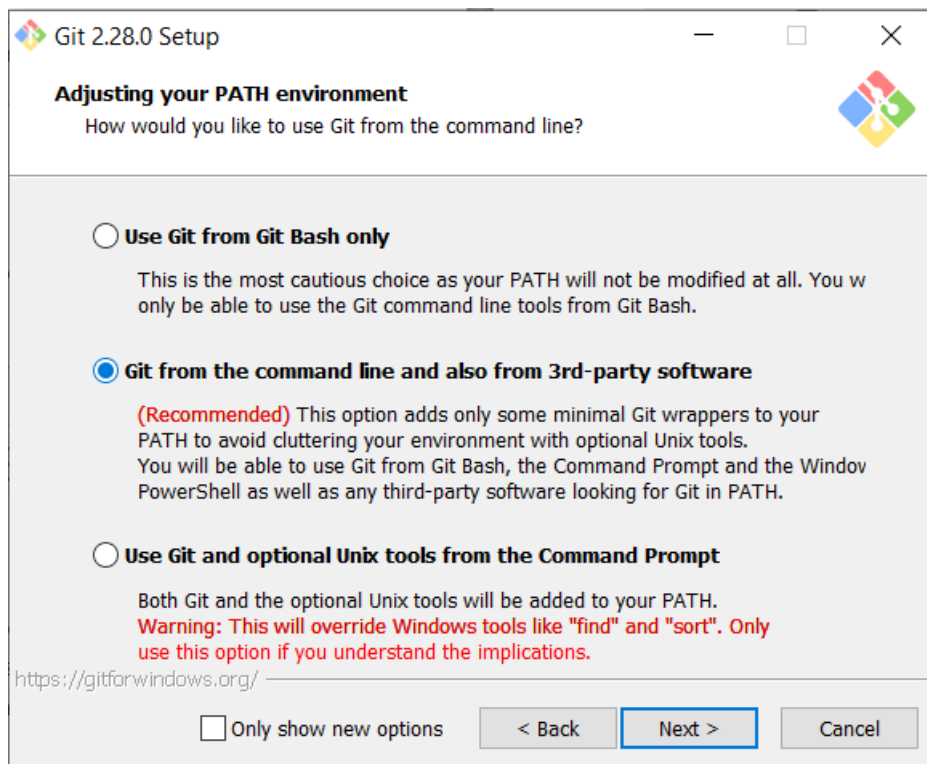
Pobieramy system git z adresu <https://git-scm.com/downloads> dla naszego systemu operacyjnego. Pobrana paczka podstawowa zapewnia obsługę poprzez wiersz poleceń (również poprzez emulator bash) oraz możliwa jest integracja z Eksploratorem systemu Windows.

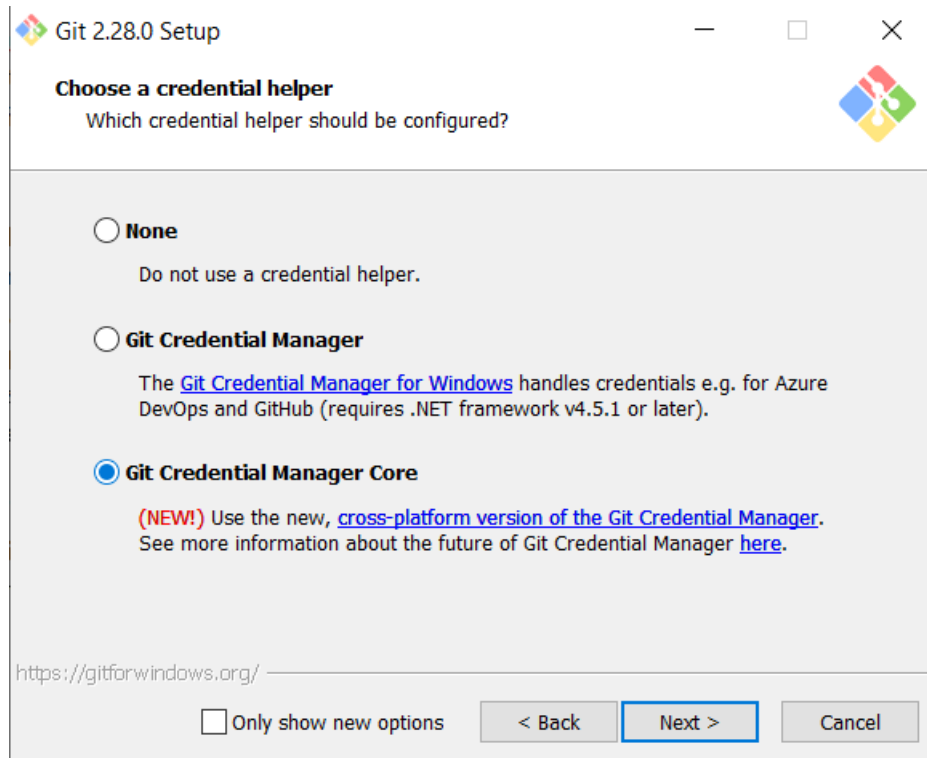
W kolejnym kroku dokonujemy wyboru domyślnego edytora, który może się przydać do edycji plików konfiguracyjnych lub plików repozytorium. Jeżeli na liście znajduje się już edytor wykorzystywany przez studenta to najwygodniej będzie go wybrać. Zalecane jest użycie Visual Studio Code.

Kolejny krok pozwala na dostosowanie zmiennej środowiskowej PATH co ma wpływ na sposób obsługi narzędzia git poprzez wiersz polecenia. Pierwsza opcja pozwala na użycie polecenia git tylko poprzez Git Bash (który powinniśmy wybrać do instalacji w kroku 1), natomiast druga opcja to zalecane ustawienie, który oprócz obsługi poprzez Git Bash umożliwia również pracę poprzez terminal windowsowy.

Z racji tego, że kolejne opcje nie są w naszym przypadku szczególnie istotne, pozostawimy domyślne wybory, tj. Use OpenSSH, Use the OpenSSL library, Checkout Windows-style, use MinTTY oraz Default (fast-forward or merge). Zatrzymujemy się dopiero na wyborze menedżera poświadczeń (credential manager).

Jeżeli na jednym koncie systemu pracuje wielu użytkowników powinniśmy wybrać opcję **None**, która spowoduje brak zapisywania poświadczeń w systemie i kolejni użytkownicy nie będą musieli usuwać/zmieniać poświadczeń w przypadku uwierzytelniania do tych samych serwisów, np. GitHub. Aktualnie zapisane poświadczenia można w systemie Windows znaleźć przechodząc do **Panel sterowania -> Konta użytkowników -> Menedżer poświadczeń**. Wykorzystanie Git Credential Manager nie jest już zalecane, ale w wersji 2.28.0 jest wciąż domyślną opcją. W wersji 2.29.0 domyślną opcją jest Git Credential Manager Core i tę opcję wybieramy. Zmiany związane są m.in. z podniesieniem zabezpieczeń przez serwis GitHub. Można przeczytać więcej pod adresem: <https://github.com/Microsoft/Git-Credential-Manager-for-Windows>

Na kolejnym oknie aktywujemy opcję **Enable file system caching** a na ostatnim oknie nie zaznaczamy użycia eksperymentalnego wsparcia pseudo konsol.

2. Wstępna konfiguracja

Przed uruchomieniem polecenia należy przejść do folderu, w którym chcemy zacząć śledzić zmiany. Nowe repozytorium inicjalizujemy komendą:

```
git init
```

W folderze, w którym polecenie zostało uruchomione pojawi się ukryty folder o nazwie `.git`, w którym znajdują się informacje o naszym repozytorium. Zostanie również utworzona gałąź (ang. branch) `master`. W przypadku pracy wielu osób na tym samym koncie systemu operacyjnego należy skonfigurować jeszcze parametry `user.name` oraz `user.email`, które będą się pojawiały w commitach, które w trakcie pracy będą wykonywane.

```
git config --local user.name akowalski
git config --local user.email akowalski@gmail.com
```

W przypadku, gdy chcemy ustawić takie dane dla każdego repozytorium, które będzie tworzone na tym koncie możemy zamienić `--local` na `--global` lub `--system`. Należy wtedy pamiętać, że wciąż lokalnie dla konkretnego repozytorium możemy te wartości nadpisać.

Kolejną rzeczą, którą należy wykonać jest wyłączenie domyślnej integracji Visual Studio Code z windowsowym menedżerem poświadczeń, który będzie przechowywał dane logowania do serwisu GitHub innych użytkowników utrudniając pracę kolejnym, którzy będą chcieli wypychać zmiany do swojego zdalnego repozytorium. Możemy to zrobić poleceniem:

```
git config --system --unset credential.helper
```

Warto również sprawdzić czy nie ma takiego ustawienia w innych zakresach konfiguracji.

```
git config --global -l
git config --local -l
```

Jeżeli tak to tutaj również usuwamy ten parametr.

3. Podstawowe komendy systemu Git

Po konfiguracji narzędzia Git możemy teraz dodać coś do naszego repozytorium poleceniem:

```
git add plik.txt
```

Powyższe polecenie dodaje plik `plik.txt` do poczekalni (ang. stage area). Możemy również dodać wszystkie pliki w bieżącej lokalizacji:

```
git add *
```

Należy jednak pamiętać, że różne narzędzia dodają 'coś od siebie' i mogą po pierwsze pojawić się pliki konfiguracyjne, które raczej nie będą potrzebne kiedy będziemy chcieli udostępnić repozytorium dla innych użytkowników, którzy mogą chcieć korzystać z innego narzędzia niż nasze i będą musieli samodzielnie nieco 'posprzątać' to repozytorium. Dlatego zalecanym krokiem przed dodaniem czegokolwiek do repozytorium jest przygotowanie pliku `.gitignore` zawierającego reguły (wyrażenia regularne), które spowodują, że spełniające je zasoby będą przez narzędzie Git ignorowane przy śledzeniu zmian. Jednak należy pamiętać, że w przypadku modyfikacji `.gitignore` powinniśmy usunąć śledzenie zasobów, najwygodniej po prostu:

```
git rm *
```

i ponownie

```
git add *
```

aby Git dodał wszystko ignorując te zawarte w `.gitignore`.

Jeżeli zasoby, które chcemy śledzić są już dodane możemy wykonać ich zatwierdzenie.

```
git commit -m "pierwszy commit"
```

spowoduje stworzenie nowej migawki zasobów znajdujących się w folderze roboczym (czyli wszystkiego tego co jest aktualnie widoczne w eksplorerze projektu) czyli z poczekalni. Każdy commit ma swój unikalny hashcode. Dzięki commitom możemy wracać do stanów zapisanych w tych migawkach. Im częściej wykonujemy commit po istotnych zmianach tym rzadziej będzie zdarzała się sytuacja, gdzie utracimy istotne dane lub wprowadzone zmiany wymuszą na nas powrót do poprzedniego stanu tracąc znaczną część pracy.

Podpięcie lokalnego repozytorium do nowego zdalnego repozytorium

Krok 1

Tworzymy nowe repozytorium zdalne, w trakcie zajęć korzystamy z serwisu GitHub. Po jego utworzeniu wyświetlona zostanie strona z komendami, które powinny nam pomóc przy procesie synchronizacji. Komendy, włączając pierwszy commit, można pominąć gdyż zostało to już zrobione w nieco inny sposób. Dla lokalnego repozytorium wskazujemy zdalne repozytorium, do którego będziemy chcieli kod wypychać.

```
git remote add origin https://github.com/user/repo.git
```

Powyższe polecenie jest właściwe jeżeli nie korzystamy z klucza SSH (lepsze rozwiązanie, jeżeli tylko my korzystamy z danego konta w systemie operacyjnym), gdyż nie wymaga każdorazowego podawania poświadczeń przy wypychaniu zmian.

Dodajemy informację o nowym zdalnym repozytorium o aliasie origin i podanym url-u.

Jeżeli chcemy sprawdzić jaki jest adres zdalnego repozytorium to

```
git remote get-url origin
```

a jeżeli trzeba go zmienić

```
git remote set-url origin https://nowy.adres.repo
```

Krok 2

Polecenie

```
git push -u origin master
```

próbuję wysłać aktualną gałąź (i jej stan z wykonanego ostatnio commitu) do zdalnego repozytorium z adresu przypisanego do aliasu (origin) do zdalnej gałęzi master. Tutaj może się pojawić kilka problemów (błędów), które mogą tę operację uniemożliwić. Jeżeli otrzymamy komunikat, mówiący, że wypchanie nie jest możliwe, bo użytkownik o nazwie xxx nie posiada uprawnień oznacza to, że w menedżerze poświadczeń są zapisane poświadczenia do serwisu GitHub innego użytkownika (mogą pochodzić z innego narzędzia). Należy usunąć wszystkie poświadczenia, które odwołują się do serwisu GitHub i ponowić próbę wypchania zmian. Można ponowić operację wypchania zmian.

Może się tutaj również pojawić problem jeżeli w zdalnym repozytorium znajdują się jakieś zasoby, których lokalnie nie ma (np. dodany domyślny plik `readme.md`). Wtedy możemy wykonać polecenie push z dodatkowym parametrem, wymuszającym wypchanie (force):

```
git push -f origin master
```

Pierwszy push do zdalnego repozytorium może się nie udać jeżeli pierwotna zawartość obu repozytoriów jest różna, np. w repozytorium GitHub została wybrana opcja stworzenia pliku `readme.md`. Wtedy

Pobranie repozytorium w inne miejsce/komputer

Jeżeli chcemy kontynuować pracę z zawartością repozytorium na innym komputerze, narzędziu to wystarczy przejść do folderu, w którym chcemy umieścić repozytorium, np. folder z innymi projektami i wykonać polecenie:

```
git clone http://link.do.repo
```

To polecenie **UTWORZY** nowy folder o nazwie takiej jak nazwa zdalnego repozytorium i umieści tam już informacje o jego stanie (folder .git) oraz informacji o remote (ten sam, z którego został sklonowany). Teraz wystarczy skonfigurować `user.name` oraz `user.email` w przestrzeni `--local`, jeżeli nie ma poprawnych ustawień globalnych (pracujemy na tym samym koncie co inni użytkownicy) i można dalej pracować, zatwierdzać zmiany i wypychać je ponownie do zdalnego repozytorium.

Więcej ?

Polecam git-scm.com.